

Sermo

XXVIII

decim fructib⁹ adipiscēdis p̄siderēt p̄fesso-
res cū q̄ta p̄cia atq; diligētia debēt instrue-
re penitētes: sciētēs q̄ p̄fessor nesciēs discer-
nere in penitēte int̄ lep̄rā z lep̄rā. i. qd̄ dz iu-
dicare: absoluerē nō pōt. qz munē scie caret
id est. clauē q̄ sciat soluere z ligare. Et peni-
tens b̄ intelligēs tenet iterū p̄fiteri. Cū dñs
Abat. xv. Lecus si ceco ducatū p̄fester: am-
bo in foueam cadūt. Proinde p̄s. amonet cō-
fessores dicēs. Erudimī qui iudicatū terram
id est. q̄ accipit iudiciū facē de his q̄ in culpi-
terrenoz plap̄si sunt. Unde Aug⁹. in sermō.
xxxij. ad heremitas ait. Decet igit̄ sacerdo-
tes esse tales vt cognoscāt z sciant quā qua-
lem z q̄tā in firmānd⁹ exhibere debeāt medi-
cinā. Cū Bonauent⁹. in. iij. di. xvij. vii. q.
sup̄ sram ait. Quis ille q̄ soluit z ligat fm̄ volū-
tatem non fm̄ scie z iuris regulā: errat z de-
cipit. Proinde sacerdos z religio sus inerp-
tus audiat simplices p̄ueros z rusticos. nō
aut̄ eos qui h̄nt p̄p̄eros z intricatos casus.
Qui si audierit tales cū nō intellexerint eoz-
rum casus oportet p̄fiterēs iterū p̄fiteri: sicut
s̄. dicitū est art. ij. Et aut̄ ex vera p̄fessioe fiat
in aia p̄secutio fructuū p̄dicatoz fm̄ Sco. i.
iij. di. xvij. p̄cedē dz diligēs examiatio pctō-
ruz: fm̄ possibilitatē fragilitatē hūane. Et in-
telligo tantā in q̄stionē fieri debere: q̄tā q̄s
ponere potest circa aliq̄ multum arduū qd̄
cordi suo essz multū charū. h̄ec fm̄ Sco. Ex
dictis patet quid sit p̄fessio facta. z vñ origi-
nem sumpsit: qz ex ore dñi n̄si iesu ch̄risti ac-
ap̄loz eius. Et q̄ admirabiles fruct⁹ ei⁹ p̄se-
quant p̄ eam veracit̄ penitētes vt integra fi-
de. spe firma atq; seruētū charitate p̄cedente
p̄p̄atioe atq; examiatioe p̄d̄igna curras ad
sacramētū p̄fessiois q̄si ad p̄scie illuminatio-
nē. ad mie fontē: ad aie alleviatioē. ad ḡfe
augmētatioē. z tandem ad dei glorificatio-
nem. h̄oc largiēte dño n̄so iesu ch̄risto z cō-
fessiois institutore. z ḡfe largitore. Qui glo-
riosus in patria z diues in m̄ia cū p̄fe z sp̄s-
sancto viuit z regnat in secula seculoz.

feria. iij. post tertiā dñicam i
q̄dragesima de correctioe frater
na. Sermo. xxvij.

I peccauerit i
te frat tu⁹ vade z corripe eum
Abat. xvij. z in euāg. ho. Si
eni vim hui⁹ termini corripe voluerim⁹ p̄o-
derare nihil aliud iudicare videtur: nisi cor-
pctōis a malo ad bonū subito rapiēdo mu-

tare. Dicunt enī rapi que subito auferunt.
sicut si ignitus carbo sup̄ pp̄riā vel. primi ce-
cidisset vestē rape eum z illū subito auferre.
Hec nō z syllaba dz corripi que subito z ra-
ptim p̄nūciat. Lito nēpe cor fr̄s a malo ad
bonū trāferret: cū ei turpitudine sue culpe et
pulebratudo dīne ḡfe dulci demōstrat. qd̄
in frastra correctioe euentre p̄tingit. Proin-
de fraterna correctio sic diffiniri solet. Cor-
reptio est admonitio fr̄s de emēdatioe pec-
catoz: ex charitate frastra p̄cedēs. Plane no-
men fr̄s ois hō etiam pctōz: intelligi dz. siue
eq̄lis siue minor siue etiā maior sit ille: qz ex
vno p̄fe deo creati. qz ex vno p̄fe adā gn̄ati.
atq; ex vno p̄fe ch̄risto regnātī z redempti
sum⁹. Pōnit it̄ pōt⁹ nomē fr̄s q̄ hois aut
pctōis. eo q̄ frater nomē est amoris z chari-
tatis: qz ex vno p̄fe creati z regnātī sum⁹. Iō
correctio fr̄s ex radice dz p̄cedē charitatis.
De hac igit̄ frastra correctioe tria p̄ncipalit̄
p̄siderem⁹. Primo ei⁹ obligatioē. scdo or-
dinationē: tertio eius p̄ditionē.

**Articulus primus qñ homo
obligat vel nō corrigere proxi-
mum suum.**

p̄ Rimo p̄siderem⁹ hui⁹ fratne cor-
reptiois obligatioē. Aut enī dñs
Si peccauerit in te frat tu⁹ vade
vt. s̄. qd̄ est p̄ceptū affirmatiuū. Sed p̄side-
randū est sicut p̄cepta legi negatiua p̄hibēt
actus pctōz: ita p̄cepta affirmatiua inducūt
actus d̄uoz. Actus siq̄dem pctōz fm̄ se sem-
per sunt mali ac etiā nullo mō nec in sup̄ aliq̄
tpe p̄nt b̄n̄ fieri: qz s̄z se oino sūt mali vt dicit
Irido. ij. ethymol. Iō negatiua p̄cepta obli-
gant semp z ad semp. nisi p̄trariū p̄cipet re-
uelatioe dina: qz dz. xiiij. q. v. c. iij. dixit dñs.
Hec israelite furtū fecerūt asportādo egypti-
ozū vasa: sed deo iubēte miserū tribuerūt.
Actus aut̄ virtutū nō q̄libet mō fieri debēt:
sed debetis circūstantijs obseruari. Que q̄-
dem redrunt ad b̄ q̄ actus sit d̄uozus. i. vt
fiat vbi debet. z fm̄ q̄ dz. Et qz dispositio eoz-
rum q̄ sunt ad finē antē dīē fm̄ rōnē finis. Iō
in istis circūstantijs d̄uozū act⁹ magis attēde-
da est ratio finis: q̄ quidē est bonū virtutis.
Si igit̄ aliq̄ tal̄ circūstantia omittat circūstuo-
sum actū q̄ totalit̄ tollat d̄uozū bonū: hoc qd̄
p̄cepto p̄nat. Si aut̄ defecit⁹ alicui⁹ circūstan-
tie q̄ totalit̄ virtutē nō tollit. licet nō p̄fecte at-
tingat d̄uozū bonū nō dz cē p̄ceptū. Iō. ij.
ethicoz dz. Si parū a medio discedat nō
est p̄virtutē. s̄ si multū discedat corripit d̄r⁹

similitudo

